

33. — Охридчани искатъ да се възстанови автокефалната Охридска архиепископия. Въ 1860 г. охридското население поискало отъ Цариградската патриаршия да му се проводи за владика лице, което да отговаря на новитѣ нужди на времето и да не прѣчи на българския езикъ въ църквата и училището. Патриаршията имъ изпроводи гърка Мелетия. Охридчани протестирали предъ патриарха и заявили, че нѣма да го припознаватъ за свой глава, защото гледалъ само гръцкитѣ интереси. Едновременно съ това изпратили пълномощно въ Цариградъ до представителитѣ на българския народъ, които да се застъпятъ предъ турското правителство, за да се възвѣрнатъ правдинитѣ на закритата въ 1767 г. Охридска архиепископия. Ето сжщественитѣ мѣста на това пълномощно, писано на гръцки (срв. СЛУНК., X, 578—579):

Ἀξιότιμοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους!

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς, ἡ Ἀχρίδος, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἰδόντες, ὅτι παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἢ κοινῇ ἡμῶν Μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν ἀκρόασιν εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιδοθείσας αὐτῇ γενικὰς ἀναφορὰς ἡμῶν, διὰ τῶν ὁποίων θερμῶς ἱκετεύομεν, ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸν παρὰ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τῆς ἐπαρχίας μας ψηφισθέντα, Μητροπολίτην, κύριον Μελέτιον . . . ἀφ' ἑτέρου δὲ πληροφορηθέντες, ὅτι ὁλόκληρον τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος μας, ἀγανακτοῦν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας . . . καὶ χρέος μας ἀπαραίτητον ἐνομίσαμεν, ὅπως συμφώνως μὲ τὸ ἔθνος μας σᾶς ἀποκαταστήσομεν καὶ σᾶς ἀναγνωρίσωμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γενικοῦ ἐπιτροπικοῦ πληρεξουσίου Ἀντιπροσώπους, ἵνα ὡς ἐκ μέρους ἡμῶν θερμῶς καθικατεύσητε τὴν ὑψ. πύλην, ἵνα εἰσακούσῃ τὰς δεήσεις μας καὶ ἀπαλλάξῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Α' Ἰουστινιανῆς Ἀχρίδων καὶ πάσης Βουλγαρίας, τὴν ὅπιαν ἀδίκως καὶ παρανόμως ἐσφετερίσθῃ αὐτὸς ὁ Γραικικὸς κλῆρος.

Τῇ 9 Ἀπριλίου 1861

Ἐν τῇ Πρώτῃ Ἰουστινιανῇ ἡ Ἀχρίδι.

Οἱ τῆς Πρώτης Ἰουστινιανῆς,
ἡ Ἀχρίδος πρόκριτοι.